

DOBZAŃSKI Jerzy

DOBZAŃSKI JERZY BOHDAN PIOTR, pseud. Maciej, Irwid /1889-1970/,
doktor medycyny, major AK. ^{syn Antoniego i Zofii z Rudnickich,}
Urodzony 3.X.1889 w Warszawie, (Uczęszczał do V gimnazjum w Warsza-
wie, w 1905 r. członek szkolnego komitetu strajkowego, od 1909 r.
członek PPS. Studia medyczne na Uniwersytecie Jagellońskim 1909-
1914. Od VIII.1914 r. lekarz w wojsku rosyjskim, półtora roku w nie-
woli austriackiej. W 1918 r. powrót do kraju, w latach 1919-1923
służba w WP jako ^{kapitan-} lekarz, ostatnio lekarz naczelny w 3 pac w Wilnie.
Od 1923 r. do 15.XI.1939 r. ordynator oddziału ginekologicznego w
szpitalu kolejowym na Wilczej Łapie, od 1933 r. prezes Wileńskiego
Towarzystwa Ginekologicznego. Prowadził wspólnie z dr Aliną Erd-
manową prywatną klinikę położniczo-ginekologiczną przy Alei Róż.
1927-1934 radny miejski, woceprezes Wileńskiego Kuratorium nad
Ociemniałymi, długoletni prezes robotniczych klubów sportowych,
członek władz TUR. Po przyłączeniu Wilna do Litwy w okresie XI.1939
- VI.1940 członek prezydium Komitetu Polskiego. Od XI.1939 w kons-
piracji niepodległościowej, początkowo w Akcji Ludowej, później w
ZWZ-AK. Od I.1940 członek Rady Wojewódzkiej przy KO ZWZ z ramienia
PPS-WRN, a od jesieni 1942 - Konwentu Stronictw Politycznych.
Członek BIP, redaktor podziemnego pisma "Niepodległość". Organi-
zator i przewodniczący Wileńskiej Koncentracji Demokratycznej, a od
jesieni 1943 członek Komitetu Politycznego Kierownictwa Walki Pod-
ziemnej. Bliski współpracownik i mąż zaufania komendanta Okręgu Wi-
leńskiego AK ppłk. "Wilka". Od VI.1943 zastępca Delegata Rządu na
Okręg Wileński, od 6.IX.1944 do 1.VI.1945 Delegat. Aresztowany 1.VI.
1945 przez NKWD, skazany na 20 lat katorgi. W 1956 r. został zwol-
niony od dalszego odbywania kary i na początku 1957 r. wrócił do
kraju. Zamieszkał we Wrocławiu, gdzie podjął pracę jako lekarz w
przychodni kolejowej. Od 30.IX.1962 na emeryturze, jednak nadal
pracował w niepełnym wymiarze godzin. Zmarł 29.IX.1970, został po-
chowany na cmentarzu Grabiszyńskim.

Był odznaczony m.in. Krzyżem Wałecznych /1943/ i Złotym Krzyżem
Zasługi z Mieczami /1944/. W 1942 r. awansowany przez KG AK do
stopnia majora.

Warszawa, 5 IV 1992

2 zdjęcia do wyboru

